

Sempre havem de tenir present, que el Sindicat ha creat la Mutual, la Borsa del Treball, la Secció de Beneficència, el Servei del Cobrament de Crèdits, etc., i amb molt bona lògica, els fills són i viuen a casa dels pares. Malament quan succeeix al revés, perquè en aquest cas, l'autoritat, el prestigi i la força moral dels pares, queda afeblida. Per altra part, els límits de l'actuació de la Mutual estan ben assenyalats.

Si al fer la crida el Sindicat de Metges a tots el companys, per a cobrir l'emprestit necessari, responem unànimament i amb entusiasme, reunint la suma total del preu del edifici, és natural que no s'ha de pensar en cap altre mitjà. Emprò si ens trobem davant del cas possible, però no probable, que faltés una quantitat X de pesetes, pregunto jo: abandonaríem el projecte, mantant així la il·lusió de tenir avui la classe mèdica la seva llar? Concretament contesto que no devem llençar el projecte, car això representaria enterar aquest ideal, no solament avui, sinó que també per l'esdevenidor, al menys mentre visqui la generació mèdica actual.

Analitzem aquest problema en el seu aspecte financer, o sigui baix el punt de vista de la màxima seguretat del capital, i del màxim rendiment del mateix. Les dues coses que té en compte, tot capitalista, banquer o prestamista.

Si la Mutual aporta la quantitat X, ja sigui en escriptura de primera hipoteca o ja sigui en accions que tinguin preferència en relació a les que adquireixin els metges, no corre dita quantitat cap risc de pèrdua, fins suposant, que és molt suposar, una mala administració en els homes que constitueixin la Junta Directiva del Sindicat, i fins suposant també, parlo pels pessimistes, una clausura o dissolució del Sindicat.

Vull citar un exemple: el tipus usurer, entre totes les operacions que pugui realitzar, la que prefereix és deixar els diners en primera hipoteca, gravant una finca rústica o urbana, tinguent en compte, que si la finca val com a 10, el préstec no passi la xifra de 5, o sigui la meitat, donant-se el cas que l'usurer prefereix una família per a fer dita operació, que tingui una pèsima administració, perquè corre l'albir que no cobri el capital ni els interessos estipulats, i en sa conseqüència es queda amo de la finca, fent un magnífic negoci.

Si consultem els homes de dret ens contestaran, que en primera hipoteca, passi lo que passi, no hi el més petit perill de què pugui perdre's el capital que hi colloqui la Mutual.

No pretenc analitzar cap de les transformacions que pot sofrir un Estat. Fixem-nos únicament

amb ço que ha succeït a Rússia. Tots sabem que han sigut els soviets, els que més radicalment han tirat contra el capitalisme; doncs bé, a la mateixa Rússia comunista, veiem al govern anul·lant el seu paper valor, que representa el crèdit de l'estat, així com també anul·lant tots els deutes que tenia amb les Nacions de tot el món. En canvi la propietat rústica i urbana persisteix. Un govern podrà no reconèixer els deutes per mitjà d'una disposició ministerial, però anullar les riqueses urbanes, li es més difícil, lo mateix que expropiarse-les, car toparia amb grans dificultats si en pretengués l'explotació i administració directa.

En quant al seu rendiment, si la Mutual cobrés els interessos al cinc per cent net, podria donar-se per satisfeta, car avui tal com ho té distribuït, tampoc excedeix del 4 i mig per cent net.

Un altre punt de vista s'ha d'estudiar, que és, al meu entendre, el que ha de tenir-se més serenitat al resoldre'l. És evident que la Mutual, no té altre objecte, que atendre al metge invàlid, i satisfer els grups de Vida. Suposem doncs, que inesperadament es presenta una epidèmia, a on poden caure molts socis malalts, i també haver-hi forces defuncions. És possible, que si el capital que la Mutual aporti a la empresa del Sindicat arribés aproximadament al límit del que actualment posseeix, podria donar-se el cas, que exhauríssim tot el fons de la Mutual, anant a un fracàs, que fóra molt sensible pels perjudicis que ocasionaria.

Si el Sindicat arriba a plantejar aquest cas a la Mutual, tinc l'absoluta seguretat que el seu Consell resoldrà la qüestió serenament, sense precipitacions, pensant i salvant aqueixa possibilitat d'una epidèmia, i més encara, caldria acudir a un referèndum, convocant a tots els mutualistes a una Assemblea, o al menys reunir l'Assemblea de Delegats, a fi de sotmetre a la seva aprovació, modificació o anul·lació els acords del Consell. De manera que poden viure ben tranquils els metges mutualistes, que en últim terme res es faria sense haver-hi un estat d'opinió favorable.

Tinc la convicció que no haurà el Sindicat de acudir a la Mutual, ni a la Banca, ni a cap altre mitjà; nosaltres els metges ens sobrarem per a cobrir l'emprestit. El nostre esperit de classe, ben demostrat en mantes ocasions, la confiança posada en els homes representatius del Sindicat, l'intel·ligència dels mateixos i la rectitud en llurs procediments, són el millors pronòstics que pot fer-se del èxit més falaguer.

M. Tost Punyet